

ВЕЛИКА СРБИЈА

LA GRANDE SERBIE

БРОЈ 10 лепта

Уређује О Д Б О Р

БРОЈ 10 лепта

ЦРНОГОРЦИМА НА МАЋЕДОНСКОМ ФРОНТУ

Из декларације Српске Владе и Југословенскога Одбора, издате недавно на Крфу, као резултат дугог и напорног патриотског рада и једне и друге стране, сваки је од нас могао увидети, колико се озбиљно делало на посао, да из ових судбоносних дана Српски Народ изађе ослобођен и уједињен са браћом Хрватима и Словенцима, у једну заједничку отаџбину, која би имала све услове да буде срећна и напредна унутра, а моћна у међународном животу.

Црногорац, вечити заштитник слободе, који је на голем кршу црногорском савио био гнездо слободе, и са тога крша гледао погледом дуним туге суседне области, где живе браћа његова под туђим јармом, сећао се славне прошлости, оплакивао садашњост, веровао у бољу будућност — он мора бити у заједничкој отаџбини. Она је његов вековни сан, идеал за који се борио и живео. Када су се, после ослободилачког рата, почеле одређивати границе између Србије и Црне Горе, он није могао да схвати, да се један исти народ може делити вештачким међама, он је правилно судио и говорио: да између Србије и Црне Горе не може и не треба да буде границе.

Нешто због земљишта од природе сиротног, нешто због аутократског режима, који се тамо био зацарио, народ наш у Црној Гори живео је тешким животом. Државна Управа није ништа чинила, да се његово стање поправи, да му живот олакша. Сва њена брига ишла је на то, да што јане изолује Црногорце од осталог културног света, да их одржи у простоти и незнању. Нарочито се зазирало од везе са народом из Србије. Систематски се радило, и преко новина и иначе, да се добије што рђавији појам о »Србијанцима« или »Пијемонтезима«, како су их у иронији називале цетинске новине. Црногорство се нарочито истицало, од њега се стварала нека врста култа. Ишло се на то да иже »Црногорац« замени име »Србин«, да му се да национални карактер!

Под режимом, који је у тој земљи владао, морало се све понијати или лојити. »Ове горе не трпе регуле-

позната је изрека доскорашњег управљача те земље. Све се морало једној вољи повињавати, једној ђуди служити. Највише се зазирало од школованих људи; они су увек били под присмотром, њима се никада није веровало. Стога су се они или уклањали из земље, гоњени, или у немогућности да ма шта ураде тражили уточишта у некој другој земљи, у Србији или Русији, или су се силом околности морали мирити са тим режимом и служити му, у колико то нису радили из користољубља. Они који нису хтели ни једно ни друго, испаштали су то по »Јусовачи« и другим апсанама. Стари легендарни јунаци, који су име црногорско уздигли до епске висине, као што беху војвода Марко Миљанов, војвода Пеко Павловић, сердар Јоле Пилетић, војвода Стојан Ковачевић и други, гоњени режимом морали су напустити отаџбину и под старост потуцати се од немиле до недрага.

Народ, пак, гоњен оскудицом и бедом, не налазећи у земљи зараде и средства за живот, остављао је свој дом и своје слабе и нејаке на дому, одлазио огромном већином у туђину, највише у далеку Америку, да тамо, на најтежим и најопаснијим радовима, тражи средства за живот. Од мучне зараде плаћао је »Богу и Господару«, што су му тражили, и својима на дому слао насушни хлеб. Број тих мученика на радовима у Америци био је велики. Ту је била сва радна снага из Црне Горе. Врло многи су од њих тамо у тешким радовима и живот изгубили, оставивши сирочад на дому; многи су се отуда враћали са кати без руке или ноге, изгубљене у раду; многи су долазили тешко оболели од неизлечиве болести, а готово сви изнурени и физички исцрпљени, неспособни за рад на дому.

Наша омладина, жељна школе и науке, није је могла наћи на дому у својој земљи. И у колико је било школа, није имала средстава да се у њима школује. Аутократска управа помагала је да се школују синови и кћери дворских пријатеља, људи увек добро материјално ситуираних, којима у ствари та помоћ није била потребна. Међу

тим, коме је та помоћ била потребна, њему није указивана. Стога је највећи део остајао без икакве школе, неписмен, а један знатак део одлазио у друге земље, највише у братску Србију, да се тамо школује. Нешто државном потпором, коју су често тамо добијали, нешто даржељивошћу добрих људи, нешто послуживањем, добијали су средства за школовање. У Србији је, у једно време, било више ученика по средњим и стручним школама, родом из Црне Горе, него што их је било по школама у самој Црној Гори.

Из свега горе реченог, и овога што, због простора ограниченога, није речено, а што је познато, јасно је за сваког мисленог сина нашега Народа, да Црна Гора нема услова за засебан државни развитак, ни у ком случају, па и кад би у њој владао најбољи политички режим. Она нема ни привреде ни индустрије, ни трговине, ни рударства нити капитала; има само добар народ и рђаву управу. Цетински Двор и његови најближи саветници и у овој страховитој борби, коју наш народ води за свој опстанак, нанео је увреду Црногорцима и помрачио њихову славу, стечену вековном борбом. Удешеном капитулацијом предао је непријатељу и нашој земљи и наш народ. Место да се данас и Црногорци боре, са познатом храброшћу, међу првим борцима за стварање велике српске отаџбине, те наше заветне мисли, ти славни српски горшаци, данас су кукавно робље, које ради и кулчи под бичем непријатељским, умирући од глади, болести и изнемоглости! Може ли бити веће срамоте од ове, која је нанета нашем племену, без икакве његове кривице?!

Да не би наш народ и даље остао у тако несрећним приликама и природним и режимским, угледнији представници његови, који су успели да избегну и не падну у ропство непријатељу, удружили су се и енергично раде да се Црна Гора сједини са Србијом, да и она уђе у Велику Српско-Хрватско-Словеначку Заједницу. Двор Цетински, који, како изгледа, не жели да у овоме питању иде са народом, већ тежи да Црна Гора остане и даље његова прђија, а Црногорци бесправно робље, напуштени је чак и од својих Министара. Два

су Министарства пала; Радовићево и Матановићево, пошто су претходно безуспешно покушали да придобију Краља Николу за идеју о уједињењу. Тако Краљ остављен од свију првих и поштених Црногораца, принуђен је да за своје Министре грађа и узима странце, који ће га, добро плаћени, а без осећања за наш народ, помагати у његовим плановима.

У Паризу је, као што је познато, образован Одбор Црногорски за Народно Уједињење. Одбору стоји на челу доскорашњи Председник Црногорске Владе г. Андрија Радовић, познати наш политичар. Одбор је преко свога органа, листа »Уједињење«, позвао све Црногорце, да се организују и да му се придруже у овом патриотском послу. Позиву су се одазвали сви Срби из Црне Горе, где год их има слободних, и данас се свуда спроводи та организација. И Црногорци, који се сада налазе на Маыедонском војшту, нису могли остати равнодушни том животном питању за наш народ. Скупили су се ради тога на збор, одржали их три, на њима дискутовали о покренутом питању и једногласно решили, да се приђе већдонетој одлуци Главног Одбора. На једном од тих зборована, изабран је нарочити Одбор, који има задатак да спроведе ову мисао у овоме крају. Пошто су свршени потребни, претходни радови, одбор се сада обраћа свима Србима из Црне Горе на овоме војшту и позива их да приђу овој идеји, а да би Одбор могао тачно знати, на кога може рачунаати као на пријатеља и приврженика у овоме послу, одређена су два изасланика, два члана одбора г. г. Љуба Вуксановић и Душан Церковић, који ће посетити, лично саслушати и позвати све наше људе да приђу овој идеји уједињења.

Молимо све пријатеље овога посла, сву нашу браћу из Црне Горе, да их прима са поверењем и свом искреношћу. Ми верујемо да нема ни једнога Црногорца, који није пријатељ Уједињења Српскога Народа као и овога покрета, коме је задатак да створи боље услове за живот нашега народа у Црној Гори. Посао је узвишен и племенит, и не би гребало да се нађе ни један син Црне Горе, који му не би приступио и који се не

би тиме гордио и поносио, што је сарадник на томе великом народном делу.

Стога, браћо Црногорци, који се налазите на маыедонском војшту приђите нам, како би се у овом нашем раду огледала једнодушност и воља свију нас.

Ако до некога од наших људи не би у случају могли допрети помени изасланици, молимо се сваки такав да се картом или лично обрати Одбору за упис.

Новембра, 1917. г.
Солун.
»Црногорски Одбор за Народно Уједињење у Солуну.«

ПОЛИТИЧКЕ ВЕСТИ

Копенхаген, 17. — Руско посланство у Копенхагену одлучило је да не призна максималистичку власт у Петрограду.

Париз, 17. — На свечаној седници »Латинске Америке«, на Сорбони г. Пшон је држао говор и подсетио на тесне везе које француску везују за републике Латинске Америке.

Берн, 17. — Држене су нове конференције у Берлину под председништвом кайзеровим. Присутствовали су кронпринци Хинденбург. Дебате су трајале више часова. Канцелар је изложио ситуацију. Интриге двора настојају се у корист пангерманске политике.

Париз, 17. — На последњој седници парламентарне комисије, министар финансија, отпутовао је за Париз да присуствује савезничкој конференцији.

Рим, 17. — Г. Нити, министар финансија, отпутовао је за Париз да присуствује савезничкој конференцији.

СТРАНА ШТАМПА

Руска политика
Рускаја Воља: »Треба свршити једном са дугим дебатама о спољној политици. Ситуација земље је таква, да је злочин расправљати питање Дарданела и Алзас-Лорена, проблем мудрости кадета или храбрости револуционарне демократије, кад у овом тренутку треба прибрати остатак народних снага и бацити их на фронт.«

Дјело Народа: »Дуге беседе, свађе, изгласавање политичких резолуција морају се безобзирно укинути.«
Извештај (орган Савјета): »Два су гледишта у сталној борби: једно је надахнуто од Миљукова и тражи рат до коначне победе непријатеља; а друго од г. Скобелева, који до-

ЛИСТ ИЗЛАЗИ СВАКИ ДАН ПО ПОДНЕ

ПРЕТПЛАТА ИЗНОСИ: Месечно 3 драхме, тромесечно 9 драхме, годишње 36 драхме.

РУКОПИСИ СЕ НЕ ВРАЋАЈУ

Стан уредништва: улица Краља Петра бр. 70.

пушта рат само као средство, да се приближи час мира.«

Немачка политика
Пост (Берлин): »Не знају се још праве намере графа Херлинга. Међутим, држи се да ће његова политика бити у тесној вези са Ватиканом. Извесно је пак, да ће односи Немачке и Ватикана имати особите важности у Херлинговој политици.«

Берлинер Тагеблат: »Граф Херлинг био је до сад увиђаван, да се направи невестх према својим дужностима. Требаће, да се он покаже искрено готов да ради са већином рајстага.«

Форверц: »Немачки социјалисти одбили су учешће у влади, али они јој неће правити тешкоће, ако буде извршавала програм већине рајстага, који нарочито подразумева изборну реформу у Пруској, укидање политичке цензуре, стварање синдикалних радничких савета. Ми морамо бити увиђавни, да задржимо слободу акције.«

Келнше Цајтунг: »Граф Херлинг је канцелар компромиса између круне и тешког парламента, између присталица анексија и мира без ових, и такође компромиса и змеђу странака.«

Италијански фронт
Поло д'Италија: »Савезници су овога пута савршени с нама. После две године тешких лекција, напуштена је политика посебности. Коалицијом, маси масом, непријатељском јединству фронта рашим јединством. Инвазија непријатеља остварила је за неколико дана план јединства фронта, који је одлаган две године.«

Месаџеро: »Брза помоћ, указана Италији није само доказ захвалности Италији за учињене услове већ и манифестација солидарности и братства.«

Секоло: »Непријатељ, који је принуђен да прибегаване судбини оружја, већ издаји и корупцији задобија победу, али ова почива на трошним основама.«

Обсервер (Лондон): »Неопходан је одлучан доказ потпуног јединства и одлучности Савезника. Не треба да италијанско пошлагање има последице, које су довеле до несрећа Србије и Румуније.«

ГРАФ ХЕРТЛИНГ

Погледи и улога немачког канцелара
Црих, 17. новембра
Од свога наименовања за канцелара, граф Херлинг је се држао врло резервисано и био је ћутљив. Тек прејуче проговорио је пред једном делегацијом аустријских и мађарских новинара, којој је учињено следеће изјаве:

»Наша војска показује невероватну издржљивост и храброст. Њени шефови умели су с њоме управљати. Бијене су највеће битке. Социјалисти су чинили више, но што је дужност налагала, али ви знате да се не побеђује само на бојишту. Ту су и озбиљне политичке борбе, и само кад њих приведемо добром крају, можемо рећи да смо одолели искушењу.«

Немачка штампа коментарише стално политику Херлингову. Још пре но што је овај био председник баварске владе, он је за време своје дуге каријере — данас му је 70 година — био увек у странкама центра. Држао је много говора о разним темама, али је из ових врло тешко сазнати тачно његове политичке тежње. Он је сматран раније као конзервативац, када је 1908. године истакао права рајстага насупрот кайзеру због интервјуа Виљема Другог датог »Дејли Телеграфу«. Иначе је у раним приликама брањено монархију, па чак и права ватикана. Недавно је учињено изјаве о праву Алзас-Лорена на аутономију.

Херлинг се ипак не може сматрати као представник нових тежњи и нове немачке политике. Али, он важи као један од највишњих немачких државника и као присталица принципа између апсолутистичке и уставне монархије. Зато он не може однести Немачку ка миру и мораће доћи на власт нови људи.

Политичка борба ће се наставити у Немачкој и даље, нарочито кад се у пруском парламенту буде претресала изборна реформа. Сви конзервативци мобилисани су за борбу против реформа. Покретом рукоје Тирпиц, али постоји сумња да они могу спречити одобрење нове изборне реформе.

ПАРСКА КОНФЕРЕНЦИЈА

Припремне дебате
Париз, 17. новем.
Међусавезничка конференција отпочела је рид у четвртак под председништвом г. Клемансона. Конференцији су претходиле припремне дебате, како би се рад могао свршити за три дана.

При отварању конференције Клемансо је предложио, да се једном колективном декларацијом истакну опасности, којима је Русија изложена. Вероватно је, да ће бити позват на конференцију г. Маклаков, послат у Париз као руски амбасадор.

СА РАТНИХ ФРОНТОВА

Са солун. фронта

Француски коминике

Солун, 17. новембра

Наша је артиљерија јуче успешно тукла непријатељске батерије.

У близини Дојрана бачен је у ваздух један непријатељски муницијски депо.

Наша су авијатичари извршили многа бомбардовања у области Вардара и Битола.

Постигнути су врло добри резултати. Енглески авијатичари оборили су два непријатељска аероплана.

Француска је артиљерија такође оборила један непријатељски апарат.

Франц. коминике

Париз, 17. нов.

Артиљеријска борба северно од Ена и у области Сапијева.

У Шампањи, северно од брда Корилеа, Немци су, са великим снагама, извршили један пренад, али су одбијени претресици огромне губитке.

У једном препад западно од Ена Французи су заробили десетак војника.

Одбијена су два пренада на левој обали Мезе.

Италиј. коминике

Рим, 17. новембра

Дуж целог фронта оборена артиљеријска борба.

На доњем току Пиаве наше су батерије тукле непријатељске чамце.

Албанија. — 15. новембра у јутру наше су трупе одбиле непријатељске нападе код утока Сунице у Војшу.

Непријатељ је имао велике губитке.

Енглески коминике

Лондон, 17. новембра

Енглеске су трупе одбиле непријатељски напад у близини Ашона.

Јужно од реке Сварте наше су батерије заробиле неколико војника.

Јуче у јутру, у близини шуме Бурдона, наши су одред напредовали.

Одбијени су непријатељски напади у близини Авијона и Холеска.

Енглески авијатичари извршили су многа успешна бомбардовања.

У ваздушној борби оборен је један непријатељски аероплан.

Три наше апарата недостају.

Африка. — Енглеске су трупе нападе немачке снаге, које су ишле из Махенге на југ и југо-исток у близини Мендере и потисле су их на југо-исток у правцу Невале.

Не знајући да је то место било у нашим рукама. Немачки пуковник Тофел, командант

пушка, предао се са 3.500 војника.

Румун. коминике

Јаш, 17. новембра

Јужно од долине Биказе руске су извидине нападе и разјурале једно непријатељско одељење запленивши пушке и муницију.

У области Гранжени руска је артиљерија осујетила, у два маха, покушаје брањеника са непријатељем.

ВАЖНЕ ВЕСТИ

Париз. — Јуче по подне сахрањен је велики француски вајор Роден.

Погребу је присуствовао изасланик Велике Британије.

Париз. — Уписивана за трећи зајам постављају се са великим успехом.

Париз. — Комисија за испитивање Малвиене афере проучава предлог Реноделов, да комисија саслуша Малвиа и бившу владу.

Берн. — Немачка је реорганизирана за потребе свога становништва сву овогodiшњу жетву у Румунији.

Берн. — «Латингер Носте» Нахрихтене јавља да ће Аустро-Немци ускоро предузети нову офанзиву на фронту Тријента.

ДОГАЂАЈИ У РУСИЈИ

Штокхолм, 17.

Максималисти су наредили генералу Дуковину, главном команданту руских армија, да отпочне преговоре за мир са непријатељем.

Пошто је Дуковин одбио да изврши наредбу, максималисти су на његово место наименовали Грленгофа.

Сви су виши официри наваљивали на генерала Дуковина да не предаје власт представнику Совјета.

Генерал је известио владајуће кругове у Петрограду да он неће примити у Врховној Команди чувеног «команданта војске», чије је наименовање објављено народу једном прокламацијом министра спољних послова Троцки-а.

Лондон, 17.

«Манчестер Гардиан» пише, да објављивање у целисти текста тајних уговора не задаје никакву бригу Савезницима, пошто је Троцки изјавио да не придаје никакву важност тим уговорима.

Лист их претреса детаљно и истиче, да су се одавно услови ових уговора изменили услед догађаја и додаје: «Ми морамо примити са резервом ова документ, из разлога што максималисти владају Петроградом и што немају интереса да нам кажу истину.

Могуће је да су изабрали документ који им се допадају. Постоји, међутим, један уговор који није поверљив и који садржи обавезу узамне верности. Ако су Троцки и Лењин толико цинични, нека знају да аутократија може бити способна издаје, али демократија никада».

Штокхолм, 17.

Према извештајима из Петрограда, покушан је атентат на Лењина, али атентат није успео.

Лондон, 17.

У Доњем Дому, лорд Сесил је изјавио, да савезничке владе врло пажљиво прате развој догађаја у Русији.

«Ми се, рекао је он, бавимо и питањем, да ли ће Русија и даље бити позорница хаоса, и да ли ће закључити сепаратан мир».

Штокхолм, 17.

Према последњим вестима из Русије власт максималиста је осетно смањена и чак и Лењин и његове присталице признају, да неће бити кадри да одрже власт.

Кавказ и Бесарабија прокламовали су независност. Украјинска Рада у Кијеву прокламовала је републику.

Прејуче су завршени избори за Уставотворну Скупштину. Све странке држе мигтинге. Изгледа, да су кадети постигли знатан успех.

Петроград, 17.

Прекид између максималиста и умерених социјалиста изгледа коначан.

Највећи део чиновника министарства војног одбио је да призна Лењинов режим. Одбрено је излагање свих листова и

зубез »Рјечи« и »Новоје Време«. Издаће се нова уредба о штампи.

Странке и политичке организације имаће право да издају листове. Огласе ће монополисати држава.

Революционарни комитет у Москви наредио је распуштање општинског одбора, али је овај остао сам и даље.

Генералисим Дуковин дела независно од Лењинове владе.

У Петрограду је откривена завера међу националистима и ухапшен је кнез Јусуфов, убица Распућина.

Каледин држи Петроград у великој стези у погледу снабдевања.

У Финској су социјалисти добили већину.

Петроград, 17.

«Ден» верује, да ће се Лењин и Троцки повући и дати пуну слободу акције новом комитету Совјета.

Бивши министри осим социјалиста стално се држе у затвору.

Племенити дар

Његово Височанство Престолонаследник изволео је подарити преко Господе Јовановић, супруге Господина Министра Унутр. Дела и болничар у болници Престолонаследника Александра, три стотине драхми за потребе сиротних избеглих породицама у истој болници.

Министарска седница

Синоћ су Господа Министри, који се налазе у Солуну, држали седницу у Министарству Унутрашњих Дела.

Генерал Сарај код г. Ђуричића

Командант савезничке војске, г. Генерал Сарај, посетио је г. Марка Ђуричића, Министра Правде и заштитника Председника Министарског Савета.

Америчка помоћ

Америчка мисија Црвеног Крста, која је пре крајњег времена била овде да испита наше садање потребе, поручила је, а делимично већ и навалила, око седам и по милиона франка хране, одећа и обуће, за наше избеглице и ослобођено становништво, као и санитарних потреба, пољопривредних справа, семена итд.

Америчани за Југословене

Мисија америчког Црвеног Крста није заборавила ни избегле Југословене. Она је предала нашем посланству у Риму око 30.000 лира, да се поделе тамошњим Србима, Хрватима и Словенцима, који се као избеглице налазе у Риму.

Смрт Кушаковића

Влада Кушаковић, начелник Министарства Народне Приведе у пензији, умро је у Марсељу 26. прошлог месеца.

Покојник је важио као спреман и вредан чиновник. Бог да му душу прости!

Српско трговачко Друштво

Обавља све банкарске послове. Врши размену новца по најповољнијим дневним курсевима.

Прима новац на штедњу и чување.

Канцеларија се налази у улици Александра Великог бр. 7, у згради хотела «Кавала», преко пута бив. грчке централне поште.

ПРИЗНАНИЦЕ ИЗ СРБИЈЕ

Обавештајни Биро Српског Црвеног Крста у Солуну добио је са Крфа оригиналне признанице за доле именоване улагаче.

Умољавају се г. улагачи да по могућству лично престану Бироу ради пријема својих признаница, или да доставе своје тачне адресе са назначењем коме и где су новац слали, како би им се признанице испослале:

Александар Вучковић, Александар Станковић, Александар Стојковић.

Божидар А. Радовановић, Богосав Ђурић, Вла. Алексић, Владимир Ж. Атанасијевић, Владимир Шинмановић, Душан Стојковић, Душан Илић, Драгутин Тошић, Драг. Пантелић, Драг. М. Годоровић, Давид Каричић, Живко Милошевић, Живко Бранковић.

Јован Панчић, Јован Димитријевић, Јован Крајичић, Јован Ђ. Паљић, Јован Божковић, Јосиф Шеф-

пиротски, да је жив и здрав, и моли да га извести преко Петра Нешића, последња одбрана, п. бр. 999.

— Савла М. Миљковић, последња одбрана, п. бр. 999, извештава жену Станкину, село Каменица, срез књажевачки, округ тимочки, да је са сином Милошом и братом Борћем жив и здрав, а сиви Драгић да је умро, и моли за одговор.

— Јован Митровић, код Америчке Мисије, извештава своју сестрицу Наталију, Беодрад, Кочина улица бр. 22, да је жив и здрав, и да је здравио у Влади, као и Андра Ђукић, Ђуричија, чијој жени «Косари, Дубзанска улица бр. 65, да то јави. Моли да одговори.

— Поднаредник Славко Алексић, последња одбрана п. бр. 999, извештава Нићу Ж. Заравковића, Прокупље, да је жив и здрав са сином Раком у Дражом и моли за одговор.

— Мица Лигић извештава оца-Кузмана, село Темско, срез чишавски, округ

извештава своју сестру Зорку М. Василевића, трговца у Рачи крагујевачкој, да је жив и здрав са децом Милутином, Савом и Којом, као и пријатељем Илијом, и моли за чећна обавештења.

— Стојан Димовић, учитељ, извештава свога оца Николу Димовића из Луције, среза и округа пошаревачког, да је жив и здрав и моли да му се јави на П. Бр. 33.

ХИРУРГ — ЗУБНИ ЛЕКАР

ДАВИД КОЕН

који је имао клинику у ул. Венизелос, преместио се у улицу Евзон 43, до српске фотографске секције, близу мора.

Израда модерна и дјелна. Цена врло умерена.

— Пенад Мирковић, из Аранђеловца, п. бр. 222,

пиротски, да је жив и здрав, и моли да га извести преко Петра Нешића, последња одбрана, п. бр. 999.

— Савла М. Миљковић, последња одбрана, п. бр. 999, извештава жену Станкину, село Каменица, срез књажевачки, округ тимочки, да је са сином Милошом и братом Борћем жив и здрав, а сиви Драгић да је умро, и моли за одговор.

— Јован Митровић, код Америчке Мисије, извештава своју сестрицу Наталију, Беодрад, Кочина улица бр. 22, да је жив и здрав, и да је здравио у Влади, као и Андра Ђукић, Ђуричија, чијој жени «Косари, Дубзанска улица бр. 65, да то јави. Моли да одговори.

— Поднаредник Славко Алексић, последња одбрана п. бр. 999, извештава Нићу Ж. Заравковића, Прокупље, да је жив и здрав са сином Раком у Дражом и моли за одговор.

— Мица Лигић извештава оца-Кузмана, село Темско, срез чишавски, округ

извештава своју сестру Зорку М. Василевића, трговца у Рачи крагујевачкој, да је жив и здрав са децом Милутином, Савом и Којом, као и пријатељем Илијом, и моли за чећна обавештења.

— Стојан Димовић, учитељ, извештава свога оца Николу Димовића из Луције, среза и округа пошаревачког, да је жив и здрав и моли да му се јави на П. Бр. 33.

ХИРУРГ — ЗУБНИ ЛЕКАР

ДАВИД КОЕН

који је имао клинику у ул. Венизелос, преместио се у улицу Евзон 43, до српске фотографске секције, близу мора.

Израда модерна и дјелна. Цена врло умерена.

— Пенад Мирковић, из Аранђеловца, п. бр. 222,

пиротски, да је жив и здрав, и моли да га извести преко Петра Нешића, последња одбрана, п. бр. 999.

— Савла М. Миљковић, последња одбрана, п. бр. 999, извештава жену Станкину, село Каменица, срез књажевачки, округ тимочки, да је са сином Милошом и братом Борћем жив и здрав, а сиви Драгић да је умро, и моли за одговор.

— Јован Митровић, код Америчке Мисије, извештава своју сестрицу Наталију, Беодрад, Кочина улица бр. 22, да је жив и здрав, и да је здравио у Влади, као и Андра Ђукић, Ђуричија, чијој жени «Косари, Дубзанска улица бр. 65, да то јави. Моли да одговори.

— Поднаредник Славко Алексић, последња одбрана п. бр. 999, извештава Нићу Ж. Заравковића, Прокупље, да је жив и здрав са сином Раком у Дражом и моли за одговор.

— Мица Лигић извештава оца-Кузмана, село Темско, срез чишавски, округ

извештава своју сестру Зорку М. Василевића, трговца у Рачи крагујевачкој, да је жив и здрав са децом Милутином, Савом и Којом, као и пријатељем Илијом, и моли за чећна обавештења.

— Стојан Димовић, учитељ, извештава свога оца Николу Димовића из Луције, среза и округа пошаревачког, да је жив и здрав и моли да му се јави на П. Бр. 33.

ХИРУРГ — ЗУБНИ ЛЕКАР

ДАВИД КОЕН

који је имао клинику у ул. Венизелос, преместио се у улицу Евзон 43, до српске фотографске секције, близу мора.

Израда модерна и дјелна. Цена врло умерена.

— Пенад Мирковић, из Аранђеловца, п. бр. 222,

САОПШТЕЊА

— Милана Ђурића, димара из Крагујевца, моли његов друг Риста Војчић, шеф Команде стана Врховне Команде, да му се јави, јер га траже његови од куће. Моли свакога, ко би шта знао о Ђурићу, да извести на горњу адресу.

— Потпоручник Стојан Анђелковић пита за Свету Јовановића и његову мајку Катру, избеглице из Беодрада, и моли да се јаве на П. Бр. 48.

— Председник владе г. Клемансо, седишту се да је био директор «Околаног Човјека» намерава да укине политичку цензуру. Листовима ће се слободити, какве се које и дипломатске вести не могу публиковати. У случају да се одрже, судиће ратни суд. Неметините су вести, да Клемансо намерава извршити промене у Врховној Команди. Генерал Петен узима његово пуно поверење.

— Италија мора бити слојена са Савезницима до последњих жртава. Да би се од савезника тражило, треба дати. Не можемо тражити, што нисмо вољни дати. Потребно је борити се, јер се и други боре за нас. Треба спосити, да би и други били вољни спосити за нас».

— Италија мора бити слојена са Савезницима до последњих жртава. Да би се од савезника тражило, треба дати. Не можемо тражити, што нисмо вољни дати. Потребно је борити се, јер се и други боре за нас. Треба спосити, да би и други били вољни спосити за нас».

— Италија мора бити слојена са Савезницима до последњих жртава. Да би се од савезника тражило, треба дати. Не можемо тражити, што нисмо вољни дати. Потребно је борити се, јер се и други боре за нас. Треба спосити, да би и други били вољни спосити за нас».

— Италија мора бити слојена са Савезницима до последњих жртава. Да би се од савезника тражило, треба дати. Не можемо тражити, што нисмо вољни дати. Потребно је борити се, јер се и други боре за нас. Треба спосити, да би и други били вољни спосити за нас».

— Италија мора бити слојена са Савезницима до последњих жртава. Да би се од савезника тражило, треба дати. Не можемо тражити, што нисмо вољни дати. Потребно је борити се, јер се и други боре за нас. Треба спосити, да би и други били вољни спосити за нас».

— Италија мора бити слојена са Савезницима до последњих жртава. Да би се од савезника тражило, треба дати. Не можемо тражити, што нисмо вољни дати. Потребно је борити се, јер се и други боре за нас. Треба спосити, да би и други били вољни спосити за нас».

— Италија мора бити слојена са Савезницима до последњих жртава. Да би се од савезника тражило, треба дати. Не можемо тражити, што нисмо вољни дати. Потребно је борити се, јер се и други боре за нас. Треба спосити, да би и други били вољни спосити за нас».

— Италија мора бити слојена са Савезницима до последњих жртава. Да би се од савезника тражило, треба дати. Не можемо тражити, што нисмо вољни дати. Потребно је борити се, јер се и други боре за нас. Треба спосити, да би и други били вољни спосити за нас».

— Италија мора бити слојена са Савезницима до последњих жртава. Да би се од савезника тражило, треба дати. Не можемо тражити, што нисмо вољни дати. Потребно је борити се, јер се и други боре за нас. Треба спосити, да би и други били вољни спосити за нас».

— Италија мора бити слојена са Савезницима до последњих жртава. Да би се од савезника тражило, треба дати. Не можемо тражити, што нисмо вољни дати. Потребно је борити се, јер се и други боре за нас. Треба спосити, да би и други били вољни спосити за нас».

— Италија мора бити слојена са Савезницима до последњих жртава. Да би се од савезника тражило, треба дати. Не можемо тражити, што нисмо вољни дати. Потребно је борити се, јер се и други боре за нас. Треба спосити, да би и други били вољни спосити за нас».

— Италија мора бити слојена са Савезницима до последњих жртава. Да би се од савезника тражило, треба дати. Не можемо тражити, што нисмо вољни дати. Потребно је борити се, јер се и други боре за нас. Треба спосити, да би и други били вољни спосити за нас».

— Италија мора бити слојена са Савезницима до последњих жртава. Да би се од савезника тражило, треба дати. Не можемо тражити, што нисмо вољни дати. Потребно је борити се, јер се и други боре за нас. Треба спосити, да би и други били вољни спосити за нас».

— Италија мора бити слојена са Савезницима до последњих жртава. Да би се од савезника тражило, треба дати. Не можемо тражити, што нисмо вољни дати. Потребно је борити се, јер се и други боре за нас. Треба спосити, да би и други били вољни спосити за нас».

— Италија мора бити слојена са Савезницима до последњих жртава. Да би се од савезника тражило, треба дати. Не можемо тражити, што нисмо вољни дати. Потребно је борити се, јер се и други боре за нас. Треба спосити, да би и други били вољни спосити за нас».

— Италија мора бити слојена са Савезницима до последњих жртава. Да би се од савезника тражило, треба дати. Не можемо тражити, што нисмо вољни дати. Потребно је борити се, јер се и други боре за нас. Треба спосити, да би и други били вољни спосити за нас».

— Италија мора бити слојена са Савезницима до последњих жртава. Да би се од савезника тражило, треба дати. Не можемо тражити, што нисмо вољни дати. Потребно је борити се, јер се и други боре за нас. Треба спосити, да би и други били вољни спосити за нас».

— Италија мора бити слојена са Савезницима до последњих жртава. Да би се од савезника тражило, треба дати. Не можемо тражити, што нисмо вољни дати. Потребно је борити се, јер се и други боре за нас. Треба спосити, да би и други били вољни спосити за нас».

— Италија мора бити слојена са Савезницима до последњих жртава. Да би се од савезника тражило, треба дати. Не можемо тражити, што нисмо вољни дати. Потребно је борити се, јер се и други боре за нас. Треба спосити, да би и други били вољни спосити за нас».

— Италија мора бити слојена